

oudsher een plaats geweest, waar men zich openhartig kon uitspreken. En dit alles houdt nauw verband met het onderwerp, dat ons vandaag bezig houdt. De vraag naar den ouderdom van het menschelijk geslacht heeft men 50 jaren gemeden. Dit is een vraagstuk, waarbij een samenwerking tusschen theoloog en geoloog wenschelijk is; maar deze was tot dusver niet mogelijk. Men heeft de beoefening van anthropologie en praehistorie overgelaten aan hen, die niet rekenen met Gods Openbaring. Ieder had een oordeel over de vondsten der opgravers, behalve de Gereformeerden in Nederland. Het is oorzaak, dat vele jongeren het stuur zijn kwijtgeraakt.

Wanneer ik thans op vereerende uitnoodiging van Uw bestuur spreek over dit onderwerp, meene men niet, dat ik U de oplossing kan geven van dit vraagstuk. Wanneer wij ons verdiepen in den ouderdom van het menschelijk geslacht, dan komen wij te staan voor problemen, waarop ons antwoord moet zijn *non liquet* of *ignoramus*, misschien zelfs *ignorabimus*. Toch is het noodig, dat deze kwesties onder het oog worden gezien.

De vraag naar den ouderdom van het menschelijk geslacht hangt nauw samen met die naar den oorsprong van dit geslacht. Sommigen meenen, dat hier niet over te spreken valt. God heeft Adam en Eva, onze eerste voorouders, geschapen in het Paradijs. Dat is ons geopenbaard in de Heilige Schrift. Dit is geen zaak van studie, maar van geloof. Waarom zouden wij ons hier nog mede bezighouden? Ten volle overtuigd, dat wij geloovig hebben te aanvaarden wat de Heilige Schrift ons leert, meen ik toch, dat dit om tweeërlei reden niet juist is. De Bijbel is zeer sober in zijn mededeelingen over de eerste geschiedenis der menschheid. Hij maakt het ons niet mogelijk ons een adaequate voorstelling te vormen van het leven van onze eerste voorouders. Daarenboven worden er zeer verschillende exegesen gegeven van de eerste hoofdstukken van den Bijbel. Het is denkbaar, dat de ontdekkingen der natuurwetenschap ons den zin van het Schriftwoord beter zullen doen verstaan. Hebben de archaeologie, de geschiedvorsching en de geographie van het heilige land er ook niet toe bijgedragen, dat wij den Bijbel beter hebben begrepen?

Maar er is nog een tweede reden. De vraag naar den oorsprong van het menschelijk geslacht raakt meer nog onze wereldbeschouwing dan onze natuurbeschrijving. De praehistorie en anthropologie zijn welhaast zonder uitzondering beoefend door hen, die niet rekenen met Gods Openbaring. Hun wereldbeschouwing is de evolutionistische. En dan geeft het heel weinig, of wij ons Credo plaatsen tegenover hun beweringen. Allereerst is noodig immanente critiek op hun beschouwingen. Daarom is het dringend noodig, dat wij ons rekenschap geven van de gegevens, die het wetenschappelijk onderzoek aan het licht bracht en van de conclusies, welke eruit zijn afgeleid. Wij hebben dan te onderzoeken, of deze gevolgtrekkingen